

200703724/1.

Datum uitspraak: 15 juni 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/18743 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 23 mei 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 3 mei 2007 is appellant met ingang van 4 mei 2007 in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 23 mei 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 29 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 5 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E.L.N. Bakker, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
Lid van de enkelvoudige kamer

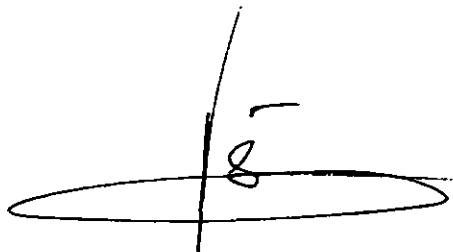
w.g. Bakker
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 15 juni 2007

395

Verzonden: **15 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

21

Postadres Postbus B14
8000AP ZWOLLE

• IJsselland

Regio IJsselland
Korpsonderdeel 4 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door J.A. Vis
Telefoon 038- 496 33 55
Fax 038 496 33 80
V-nummer / Zaak / Zaak - 18/12/2006
Datum 03/05/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

registratie in INDIS	mdw	124
	unit	33V
	datum	05/05
	IND locatie	Zwolle
IND ontvangst-datum	08 MEI 2007	
dossiernummer		
	mdw	0608 22 0124
invoer-controle	unit	33V
	datum	05-07

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Jan Anfoon Vis, inspecteur van het regionaal politiekorps IJsselland, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : Soedan
Nationaliteit(en) : Soedanese
Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000 (aanvraag verblijfsvergunning).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Veroordeeld is terzake een misdrijf
- Gebruik maakt/maakte van een vals/vervalst document
- Onvoldoende duurzame middelen van bestaan

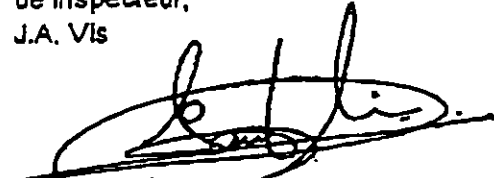
De maatregel is opgelegd:

Plaats : Deventer
Datum : 04/05/2007
Tijd : 08:00 uur.

V.nr:

Pagina 1 van 2

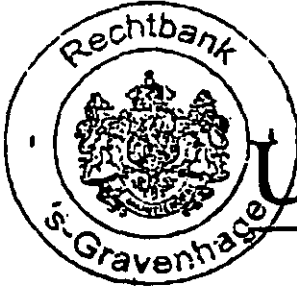
De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
J.A. Vis

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

AFSCHRIFT

Uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle

Sector Bestuursrecht, Enkelvoudige Kamer voor Vreemdelingenzaken
Registratienummer: Awb 07/18743

Uitspraak op het beroep tegen de bewaring op grond van artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)
in het geding tussen:

geboren op
van Soedanese nationaliteit,
IND dossiernummer 0608.22.0124,
thans verblijvende op de Detentieboot Stockholm te Rotterdam,
raadsman mr. F.H. Koers,
eiser;

en

De Staatssecretaris van Justitie,
vertegenwoordigd door mr. E. Postma,
ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND),
verweerder.

1. Procesverloop

Op 4 mei 2007 is eiser, met het oog op de uitzetting, in bewaring gesteld omdat het belang van de openbare orde de inbewaringstelling vordert en omdat eiser in afwachting is van een beslissing op zijn aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning terwijl de uitzetting achterwege dient te blijven totdat op deze aanvraag is beslist (artikel 59, eerste lid aanhef en onder b, juncto artikel 8, onder f, Vw 2000).

Op 3 mei 2007 heeft eiser tegen de maatregel van bewaring beroep ingesteld. Het beroep strekt tevens tot een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter zitting van 16 mei 2007. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn raadsman. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Overwegingen

2.1 Verweerder heeft ter zitting erkend dat in het proces-verbaal van overbrenging en ophouding ten onrechte is opgenomen dat eiser onrechtmatig in Nederland verblijft.

Awb 07/18743

blad 2

De rechtbank stelt vast dat uit het proces-verbaal van bevindingen model HV11, gedateerd 3 mei 2007 (dossierstuk 2), blijkt dat eiser - anders in het proces-verbaal van overbrenging en ophouding is vermeld - niet op 4 mei 2007 om 08.00 uur met toepassing van artikel 50, tweede of derde lid Vw 2000 is overgebracht en opgehouden, maar dat hij reeds op 3 mei op last van de officier van justitie is gelicht en overgebracht naar het politiebureau te Deventer, waar hij 's middags is gehoord en waar hij de volgende ochtend, na expiratie van de hem opgelegde vrijheidsstraf, in bewaring is gesteld.

De rechtbank zal dan ook geen gevolgen verbinden aan de door eiser gesignaleerde en door verweerder erkende onvolkomenheid in het proces-verbaal van overbrenging en ophouding.

2.2 Eiser heeft aangevoerd dat ten onrechte in het proces-verbaal van bevindingen van 3 mei 2007 is vermeld dat eiser op 7 mei 2007 wordt uitgezet naar Griekenland. Bij uitspraak van deze rechtbank en nevenzittingsplaats van 29 maart 2007 is immers bepaald dat verweerder opnieuw op de aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd moet beslissen.

Eiser kan hierin worden gevolgd, maar het vormt geen aanleiding de bewaring onrechtmatig te achten.

2.3 Eiser betoogt (onder verwijzing naar dossierstuk 3) dat, ondanks herhaald verzoek, zijn eigen advocaat niet op de voorgeschreven wijze op de hoogte is gesteld van de inbewaringstelling en dat hij daardoor in zijn belangen is geschaad.

Het door eiser aangehaalde dossierstuk nummer 3 is een door R.N. Spitzen, brigadier van het regionaal politiekorps IJsselland, belast met het toezicht op vreemdelingen, op 3 mei 2007 op ambtsead opgemaakt proces-verbaal van verhoor op 3 mei 2007 om 11.30 uur, voorafgaand aan het voorstel tot ongewenstverklaring. In dit verhoor heeft eiser verzocht zijn advocaat, mr. F.H. Koers, te mogen bellen.

Het door J.A. Vis, inspecteur van het regionaal politiekorps IJsselland, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, op ambtsead opgemaakt proces-verbaal van gehoor ex artikel 59 Vw 2000 juncto artikel 5.2 Vreemdelingenbesluit 2000 van 3 mei 2007 vermeldt - voor zover thans van belang -:

Op 03/05/2007, te 10:05 uur, werd de advocaat (Mr.) Petkovski op voorhand telefonisch op de hoogte gebracht van de op handen zijnde inbewaringstelling.

Nadat ik de vreemdeling (...had) medegedeeld dat deze zich bij het gehoor van de inbewaringstelling kon doen bijstaan door een raadsman, verklaarde hij akkoord te gaan met de in kennis gestelde raadsman.

Het gehoor vond plaats op 03/05/2007 te 14:10 uur zonder aanwezigheid van de raadsman (Mr.) Petkovski, omdat: de piketadvocaat betrokkene al voordat het gehoor plaatsvond, had bezocht.

Voorts blijkt uit het faxbericht HV04 Melding vreemdelingenpiket, verzonden op 3 mei 2007 om 11.05 uur (dossierstukken 6 en 6a), dat er geen voorkeursraadsman is.

Gelet op het voorstaande blijkt niet dat verweerder heeft gehandeld in strijd met het beleid als neergelegd in paragraaf A6/5.5.3.4 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000), nu niet is gebleken dat eiser voorafgaand aan het gehoor ten behoeve van de inbewaringstelling heeft verzocht om een voorkeursadvocaat. Evenmin is gebleken dat de verhorende ambtenaar

Awb 07/18743

blad 3

ambtshalve kennis heeft kunnen of moeten hebben van het gegeven dat eiser tegenover een andere ambtenaar in een ander verhoor heeft verklaard een voorkeursadvocaat te hebben.

2.4 Eiser heeft ten aanzien van de gronden die aan de maatregel van bewaring ten grondslag zijn gelegd betwist dat eiser niet zou beschikken over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000), dat hij geen vaste woon- of verblijfplaats zou hebben en dat hij niet zou beschikken over voldoende middelen van bestaan.

Zelfs indien deze gronden ten onrechte aan de maatregel van bewaring ten grondslag zouden zijn gelegd, doet dat niet af aan de rechtmatigheid van de bewaring. Eiser heeft immers niet betwist dat hij veroordeeld is ter zake een misdrijf en dat hij gebruik heeft gemaakt van een vals paspoort. Deze gronden zijn voldoende om de maatregel op zichzelf te dragen.

2.5 Tot slot heeft eiser zich op het standpunt gesteld dat verweerder de termijnen van artikel 59, vierde lid, Vw 2000 niet in acht heeft genomen. Verweerder heeft immers in een eerdere procedure opheffing van de bewaring bevolen, omdat verweerder niet binnen de gestelde termijn een beslissing kon nemen.

De rechtbank volgt eiser niet in zijn betoog. Bij de hiervoor aangehaalde uitspraak van 29 maart 2007 is verweerder opgedragen opnieuw op eisers aanvraag te beslissen. Nu de maatregel van bewaring op 4 mei 2007 is opgelegd, is de termijn als bedoeld in artikel 59, vierde lid, Vw 2000, waarbinnen verweerder een beslissing dient te nemen, nog niet verstreken.

Het beroep is ongegrond. Daarom kan geen schadevergoeding worden toegekend.

3. Beslissing

De rechtbank

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.F.M.J. Bouwman en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. E.M. Gemser als griffier, op

23 MEI 2007

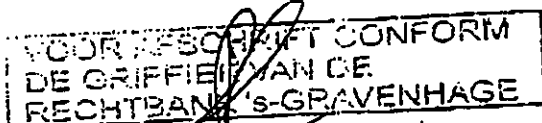
Afschrift verzonden op:

23 MEI 2007

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak binnen een week na verzending daarvan hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Advocaten: F.H. Koers, S. Land

Koers
en
Land advocaten

PER FAX: 070-365 13 80
(10 pagina's incl. bijlage)

Aan de Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger beroep Vreemdelingenzaken

Kamperstraat 10
8011 LM Zwolle
tel 038-422 65 22
fax 038-423 23 01
info@koersland.nl

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3226-C 29 MEI 2007	
ZAAKNR.	200703724
AAN:	VB
BEHANDELD: DO:	PAR:

Betreft:

gemachtigde mr. F.H. Koers
tegen
De Staatssecretaris van Justitie

HOGER BEROEPSCHRIFT

Ondergetekende, mr. F.H. Koers, advocaat te Zwolle, stelt hiermee namens verblijvende op de Detentieboot Stockholm te Rotterdam, verder te noemen appellant, hoger beroep in tegen de hierbij overgelegde uitspraak (AWB nummer: 07/18743 d.d. 23 mei 2007 van de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle. Bij genoemde uitspraak is ongegrond verklaard het beroep van appellant tegen de maatregel van bewaring d.d. 4 mei 2007 van de Staatssecretaris van Justitie, hierna te noemen verweerder, opgelegd aan appellant.

Ondergetekende verklaart door appellanten tot het instellen van dit hoger beroep bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd.

Appellanten kiest terzake van dit hoger beroep domicilie ten kantore van ondergetekende te 8011 LM Zwolle aan de Kamperstraat 10.

Inleiding, de feiten

Appellant is op 21 augustus 2006 in Nederland op Schiphol aangekomen, komende van Griekenland. Appellant reisde met een vervalst paspoort. Bij aankomst op Schiphol is appellant vanwege het valse paspoort aangehouden op grond van verdenking van overtreding van artikel 231, tweede lid van het Wetboek van Strafrecht. Na verhoor, waarin appellant verklaarde dat hij naar Nederland was gekomen om asiel te vragen, is appellant op 21 augustus 2006 om 13:30 uur in vrijheid gesteld en op grond van artikel 50 van de Vreemdelingenwet overgedragen aan de Vreemdelingendienst van de politieregio Kennemerland te Schiphol. Op dezelfde dag om 13:46 uur is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Eveneens op dezelfde dag heeft appellant middels ondertekening van het daartoe bestemde formulier (M35-H) een aanvraag ingediend tot het

Koers
en
Land advocaten

-2-

verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

Op 13 september 2006 is appellant op Aankomstcentrum Schiphol in de gelegenheid gesteld om zijn asielmotieven toe te lichten in een nader gehoor. Naar aanleiding daarvan heeft de Minister van Justitie op 15 september 2006 de vreemdelingenbewaring van appellant opgeheven omdat, gelet op de inhoud van de zaak, afdoening van de aanvraag niet binnen de gestelde termijn kon plaatsvinden. De hiervoor beschreven feiten blijken uit de stukken die appellant in het beroep, waarop de bestreden uitspraak is gegeven, heeft overgelegd.

Bij besluit van 22 januari 2007 heeft de Minister van Justitie de aanvraag van appellant tot verlening van een verblijfsvergunning asiel afgewezen. Dit besluit is in beroep door de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle (voorzieningenrechter) bij uitspraak d.d. 29 maart 2007 vernietigd. Kopie van deze uitspraak bevindt zich onder de stukken die door verweerder aan de rechtbank zijn overgelegd.

Uit de door verweerder in het beroep overgelegde stukken blijkt ook het volgende.

Appellant werd op 20 oktober 2006 wegens het voormelde gebruik van een vals paspoort op grond van overtreding van artikel 231, tweede lid Wetboek van Strafrecht door de Politie rechter veroordeeld tot een gevangenisstraf van 60 dagen. Op 5 maart 2007 is appellant ter uitvoering van deze veroordeling in detentie gesteld. De einddatum van deze detentie was op 4 mei 2007.

Op 3 mei 2007 is appellant overgebracht naar het Bureau Deventer te Deventer van het regionaal politiekorps IJsselland.

Aldaar hebben zich een aantal onregelmatigheden voorgedaan.

De brigadier van het regionaal politiekorps IJsselland, belast met het toezicht op vreemdelingen, R.N. Spitzen, heeft op 3 mei 2007 proces-verbaal van overbrenging en ophouding opgemaakt, gesloten en getekend, waarin is geverbaliseerd wat een dag later – op 4 mei 2004 – gebeurd zou zijn. Ook is in het proces-verbaal vermeld dat appellant, in verband met onrechtmatig verblijf in Nederland, op grond van artikel 50, tweede of derde lid, van de Vreemdelingenwet, is overgebracht naar het Bureau Deventer.

Eveneens op 3 mei 2007 heeft genoemde brigadier een proces-verbaal opgemaakt, gesloten en getekend, waarin (onder meer) is vermeld dat op 4 mei 2004 om 8:00 uur appellants detentie van twee maanden is afgelopen en hem de maatregel van vreemdelingenbewaring wordt opgelegd; dat appellant in het kader van een Dublinclaim op 7 mei 2007 wordt uitgezet naar Griekenland; dat appellant in verband met het bovenstaande op 3 mei 2007 naar het politiebureau Deventer is overgebracht en daar omstreeks 14.00 uur zal worden gehoord door een hulpofficier van justitie vreemdelingenzaken.

Voorts is in een proces-verbaal van genoemde brigadier van eveneens 3 mei 2007 geverbaliseerd een verhoor waarin aan appellant is meegedeeld dat een voorstel tot ongewenstverklaring zou uitgaan naar de Minister van Justitie. Blijkens dit proces-verbaal is aan appellant meegedeeld: *"Ik wil je ongewenst laten verklaren, omdat je hebt schuldig gemaakt aan diverse delicten en waar je ook voor bent veroordeeld. Ook heb ik gezien dat je gedagvaard bent voor een delict."* Daarbij is verwezen naar een bij het proces-verbaal gevoegde 'uitdraai Justitiële Documentatie'.

De maatregel van bewaring is – blijkens het afschrift daarvan – opgelegd op 4 mei 2007 om

Koers
en
Land advocaten

-3-

8:00 uur. Het bewaringsgehoor vond blijkens proces-verbaal d.d. 3 mei 2007 plaats op 3 mei 2007 om 14:10 uur. Het proces-verbaal vermeldt: "Op 04/05/2007 te 08:00 uur heb ik de vreemdeling in bewaring gesteld."

De bedoelde onregelmatigheden zijn:

- Processen-verbaal die gebeurtenissen van een volgende dag beschrijven.
- Toepassing artikel 50, tweede of derde lid, Vreemdelingenwet wordt vermeld op grond van onrechtmatig verblijf, hoewel appellant – als gevolg van de vernietiging van het besluit op zijn asielaanvraag – rechtmatig in Nederland verblijft ingevolge artikel 8 onder f, Vreemdelingenwet, juncto artikel 3.1 Vreemdelingenbesluit.
- Een toekomstige maatregel van vreemdelingenbewaring wordt geverbaliseerd voordat appellant is gehoord.
- Een toekomstige uitzetting naar Griekenland op 7 mei 2007 wordt geverbaliseerd hoewel als gevolg van de vernietiging door de rechtbank van de beslissing op de asielaanvraag van appellant uitzetting niet aan de orde kon zijn. (De uitzetting is niet doorgegaan.)
- Anders dan de verbalisant meende te kunnen meedelen aan appellant, heeft appellant zich niet schuldig gemaakt aan diverse delicten, noch is hij gedagvaard voor een ander delict dan het paspoortdelict waarvoor hij is veroordeeld, en blijkt uit de 'uitdraai Justitiële Documentatie' van geen ander delict dan dat met het paspoort.

Blijkens het proces-verbaal van het verhoor, gehouden op 3 mei 2007 te 11:30 uur heeft appellant bij zijn eerste antwoord reeds verzocht om zijn advocaat te mogen bellen. Daarop is niet gereageerd. Aan het eind heeft appellant de gegevens van zijn advocaat (mr. F.H. Koers) vermeld. De verhorende en verbaliserende brigadier had op 3 mei 2007 om 10:05 uur contact opgenomen met een advocaat die op die dag beschikbaar was in het kader van de regeling vreemdelingenpiket en om 11:05 de piketcentrale ingelicht. Hij heeft in de mededeling van appellant dat deze met zijn eigen advocaat mr. Koers contact wilde hebben, geen aanleiding gezien dat contact te bevorderen of mr. Koers in te lichten.

Grieven

Grief I.

Ten onrechte en in strijd met artikel 59, vierde lid, Vw 2000 heeft de rechtbank geoordeeld als overwogen onder punt 2.5 van de bestreden uitspraak.

Appellant heeft in beroep een meerdere gronden aangevoerd voor zijn stelling dat de bestreden maatregel ten onrechte is opgelegd.

De naar appellants mening meest fundamentele grond heeft de rechtbank besproken en verworpen in overweging 2.5. De eerste grief heeft hierop betrekking. Deze grief betreft de betekenis en strekking van artikel 59, vierde lid, Vw 2000.

De bestreden maatregel berust, geleet op het rechtmatig verblijf van appellant ex artikel 8, aanhef en onder f, Vw 2000, op artikel 59, eerste lid onder b Vw 2000. In dat geval duurt de bewaring ingevolge het vierde lid van dit artikel niet langer dan vier weken of, indien voorafgaande aan de beslissing op de aanvraag toepassing is gegeven aan artikel 39 Vw 2000, niet langer dan 6 weken.

Het primaire standpunt van appellant is dat deze bepaling met zich meebrengt dat indien de bewaring van een vreemdeling, die een aanvraag voor een verblijfsvergunning heeft

Koers
en
Land advocaten

-4-

ingediend en diensgevolge rechtmatig verblijf heeft op grond van artikel 8 aanhef en onder f Vw 2000, wordt opgeheven omdat niet binnen de in deze bepaling gestelde termijn op de aanvraag kan worden beslist, de vreemdeling niet opnieuw in bewaring kan worden gesteld zolang niet op de aanvraag is beslist. Appellant vindt voor dit standpunt steun in de wetsgeschiedenis. Bij de Memorie van Toelichting (TK, 1998-1999, 26 732, nr. 3, pag. 60) is ten aanzien van deze bepaling gesteld: *"In het vierde lid is voorts, overeenkomstig artikel 26, derde lid, van de huidige wet, geregeld dat de bewaring ten hoogste vier weken bedraagt in geval de bewaring wordt opgelegd hangende de beslissing op de aanvraag. Daarbij blijft gelden dat de vreemdeling niet of niet meer (onderstreping FHK) in bewaring kan worden gesteld indien de beslissing op de aanvraag niet binnen een termijn van vier weken kan worden genomen."*

Het subsidiaire standpunt van appellant is dat, indien al hangende eenzelfde aanvraag voor een verblijfsvergunning een tweede (of derde) maatregel van bewaring op grond van artikel 59, eerste lid onder b Vw 2000 zou zijn toegestaan, de duur van de maatregelen te samen in geen geval de termijn van het vierde lid mogen overschrijden.

In het onderhavige geval is weliswaar op 22 januari 2007 op de aanvraag van appellant tot verlening van een verblijfsvergunning beslist nadat de vreemdelingenbewaring van appellant was opgeheven, maar dat besluit is door de rechtbank vernietigd bij uitspraak van 29 maart 2007.

De rechtbank heeft geoordeeld – naar appellant begrijpt – dat met die uitspraak van 29 maart 2007 en met de daarbij gegeven opdracht aan de Staatssecretaris van Justitie om een nieuwe beslissing op de aanvraag van appellant te geven, er een nieuwe situatie is ontstaan waarin de termijn van artikel 59, vierde lid, Vw 2000 opnieuw gaat lopen. De rechtbank overwoog: *"Nu de maatregel van bewaring op 4 mei 2007 is opgelegd, is de termijn als bedoeld in artikel 59, vierde lid, Vw 2000, waarbinnen verder een beslissing dient te nemen, nog niet verlopen."* Naar het appellant voorkomt heeft de rechtbank hiermee miskend, dat de genoemde bepaling niet een termijn stelt waarbinnen de Staatssecretaris een beslissing dient te nemen, maar een termijn voor de duur van de vreemdelingenbewaring hangende de beslissing.

Naar appellant meent is rechtens niet aanvaardbaar dat de termijn van artikel 59, vierde lid, Vw 2000 wordt opgerekt en zelfs wordt verdubbeld louter doordat een onrechtmatige - en daarom door de rechtbank vernietigde - beslissing op de aanvraag werd gegeven.

In het onderhavige geval is appellant in vreemdelingenbewaring geweest van 21 augustus 2006 tot 15 september 2006, in afwachting van de beslissing op zijn aanvraag d.d. 21 augustus 2006. Die bewaring is (zoals bij de inleiding is vermeld en uit de stukken blijkt) op 15 september 2006 opgeheven omdat niet binnen de termijn van artikel 59, vierde lid, Vw 2000 kon worden beslist. Dat betekent naar het primaire standpunt van appellant dat hij na het besluit op zijn aanvraag en de vernietiging daarvan in beroep niet opnieuw in bewaring kon worden gesteld.

Naar het subsidiaire standpunt van appellant moet in elk geval voor toepassing van artikel 59, vierde lid, Vw 2000 de termijn van 21 augustus 2006 tot 15 september 2006 meetellen bij de termijn die appellant ingevolge de onderhavige maatregel in bewaring kan worden gehouden. Ten tijde van de bestreden uitspraak duurde de onderhavige maatregel reeds negentien dagen. Te samen met de reeds in 2006 verstreken termijn van vierentwintig dagen had ten tijde van

Koers
en
Land advocaten

-5-

de uitspraak de bewaring van appellant hangende de aanvraag meer dan vier weken geduurd. Aangezien de rechtbank de bewaring desondanks niet heeft opgeheven moet appellant concluderen dat de rechtbank het subsidiaire standpunt eveneens niet heeft gevolgd.

Appellant merkt in verband met dit laatste nog het volgende op.

De rechtbank heeft niet overwogen dat de termijn van artikel 59, vierde lid, Vw 2000 in het onderhavige geval zes weken zou zijn en om die reden, ook bij optelling van de beide perioden van bewaring, nog niet zou zijn verstreken. Appellant heeft ter zitting van de rechtbank bestreden dat de termijn zes weken zou kunnen zijn, aanvoerende dat het voornemen van verweerder, dat tot het vernietigde besluit op de aanvraag heeft geleid, door de vernietiging van het besluit niet meer als grondslag voor een nieuw besluit kan dienen en mitsdien ook niet meer als grondslag voor verlenging van de termijn van artikel 59, vierde lid, Vw 2000 van vier naar zes weken.

Grief II

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen als weergegeven onderpunt 2.4 van de bestreden uitspraak.

Bij de litigieuze maatregel zijn als gronden daarvoor vermeld:

- dat appellant niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000;
- dat hij geen vaste woon- of verblijfplaats heeft
- dat hij veroordeeld is terzake van een misdrijf
- dat hij gebruik maakt/maakte van een vals/vervalst document
- dat hij onvoldoende middelen van bestaan heeft.

Appellant heeft in beroep die gronden bestreden en gesteld dat hij over een W-document beschikt en aanspraak heeft op opvang hangende zijn asielaanvraag en daarmee niet als zonder vaste woon- of verblijfplaats of zonder voldoende middelen van bestaan kan worden beschouwd.

Ten onrechte heeft de rechtbank daarover geen oordeel gegeven, maar overwogen dat zelfs indien deze gronden ten onrechte aan de maatregel van bewaring ten grondslag zouden zijn gelegd, dit niet afdoet aan de rechtmatigheid van de bewaring omdat eiser immers niet heeft betwist dat hij veroordeeld is ter zake van een misdrijf en dat hij gebruik heeft gemaakt van een vals paspoort en ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat deze gronden voldoende zijn om de maatregel op zichzelf te dragen.

Appellant wijst er om te beginnen op dat het feit dat hij is veroordeeld terzake van een misdrijf geen ander feit betreft dan het feit dat hij gebruik heeft gemaakt van een vals (vervalst) paspoort. Immers is appellant juist voor het feit dat hij gebruik heeft gemaakt van een vervalst paspoort veroordeeld en voor geen ander feit. Appellant heeft ook in beroep erop gewezen dat dit feit hem bij de maatregel aldus twee maal is tegengeworpen.

Voorts heeft appellant in beroep aangevoerd, dat het feit dat hij gebruik had gemaakt van een vervalst paspoort ook reeds aanleiding is geweest voor zijn inbewaringstelling op 21 augustus 2006 en dat zijn bewaring ondanks dit feit op 15 september 2006 is opgeheven. Dat appellant voor dit feit op 20 oktober 2006 door de politierechter is veroordeeld verandert aan het feit als zodanig niets. Die veroordeling heeft overigens in afwachting van de (eerste) beslissing op de aanvraag ook niet geleid tot enige verdere maatregel in het kader van de vreemdelingenwet. Het valt daarom niet in te zien hoe hetzelfde feit op zichzelf voldoende grond kon opleveren

Koers
en
Land advocaten

-6-

voor de op 4 mei 2007 opgelegde maatregel.

Bovendien heeft de rechtbank, oordelend als gemeld, miskend dat verweerder bij de afweging of een maatregel van bewaring noodzakelijk is, gebonden is aan de vereisten van zorgvuldige besluitvorming en behoorlijke motivering. Deze gebondenheid impliceert dat ervan uitgegaan moet worden dat bij de besluitvorming, die geleid heeft tot het opleggen van de maatregel, de gronden die daarbij zijn vermeld, alle hebben meegewogen om te komen tot het oordeel dat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat appellant zich aan de uittrekking zou onttrekken.

Overigens is de rechtbank evenals verweerder daarbij ook ten onrechte voorbijgegaan aan het gegeven dat appellant vanaf het moment van opheffing van de vreemdelingenbewaring op 15 september 2006 steeds in de opvang heeft verbleven en heeft voldaan aan zijn meldplicht.

Ook de bepaling van artikel 5 van het Europees Verdrag inzake de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden vereist dat een maatregel tot vrijheidsbeneming berust op een kenbare motivering van de noodzaak van de maatregel. Ingevolge het tweede lid van genoemde verdragsbepaling diende aan appellant bij zijn inbewaringstelling terstond te worden meegedeeld op welke feitelijke gronden de vrijheidsbeneming steunde. Het oordeel van de rechtbank impliceert dat niet de juiste gronden aan appellant zijn meegedeeld en is derhalve met deze verdragsbepaling in strijd.

Het oordeel van de rechtbank impliceert ook een schending van artikel 8:69 Awb. De rechtbank kan immers niet in de plaats van verweerder oordelen dat in het onderhavige geval ook zonder alle door verweerder bij het besluit gegeven feitelijke gronden aanleiding bestaat voor het opleggen van de bewaring. Het valt immers allerminst uit te sluiten dat juist de door verweerder veronderstelde – en door appellant bestreden – omstandigheden als het niet bezitten van een identiteitspapier, het niet hebben van een vaste woon- of verblijfplaats en voldoende middelen van bestaan, voor verweerder doorslaggevende betekenis hebben gehad om te concluderen dat er aanwijzingen waren om te vermoeden dat appellant zich aan de uitzetting zal onttrekken.

Grief III

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen als is weergegeven in punt 2.3 van de bestreden uitspraak, door te overwegen dat niet is gebleken dat eiser (thans appellant) voorafgaand aan het gehoor ten behoeve van de inbewaringstelling heeft verzocht om een voorkeursadvocaat en dat evenmin is gebleken dat de verhorende ambtenaar ambtshalve kennis heeft kunnen of moeten hebben van het gegeven dat eiser tegenover een andere ambtenaar in een ander verhoor heeft verklaard een voorkeursadvocaat te hebben.

Appellant verwijst voor wat betreft de feiten met betrekking tot zijn wens om te worden bijgestaan door de advocaat van zijn keuze naar hetgeen hierboven onder het hoofd 'inleiding, de feiten' is gesteld. Uit de aangehaalde processen-verbaal blijkt dat de brigadier Spitzen alleen alle verrichtingen ter voorbereiding van de inbewaringstelling heeft verricht. Hij heeft ervoor gezorgd dat appellant ten behoeve van de inbewaringstelling werd overgebracht naar het (politie-)Bureau Deventer, hij heeft de piketadvocaat en de Piketcentrale ingeschakeld en de wens van appellant om contact te kunnen opnemen met zijn gekozen advocaat genegeerd. Het proces-verbaal van het op 3 mei 2007 te 11:30 uur gehouden verhoor bevond zich bij de aan de rechtbank overgelegde bewaringsstukken. Voor zover de met het bewaringsverhoor en het opleggen van de maatregel belaste hulpofficier al niet feitelijk van het proces-verbaal van het voorafgaande verhoor van 11:30 uur kennis droeg, is dat een aan verweerder toe te

Koers
en
Land advocaten

-7-

rekenen gebrek. De hulpofficier had immers niet het bewaringsverhoor mogen aanvangen en tot de maatregel van bewaring mogen overgaan zonder zich volledig te doen informeren over de relevante gegevens van de zaak. De rechtbank heeft dit miskend.

Overigens voert appellant hierbij tevens aan dat de rechtbank met de hier bestreden overweging ten onrechte buiten het geschil is getreden aangezien verweerder zich in het beroep niet op de door de rechtbank veronderstelde onwetendheid van appellants wens betreffende zijn gekozen raadsman bij de hulpofficier, noch op de stelling dat deze daarvan ambtshalve ook niet heeft kunnen of hoeven weten, heeft beroepen.

Grief IV

Ten onrechte heeft de rechtbank op grond van de overwegingen, gegeven onder punt 2.1 van de bestreden uitspraak geen gevolgen verbonden aan de door appellant gesignaleerde en door verweerder erkende onvolkomenheid in het proces-verbaal van overbrenging en ophouding.

Appellant heeft zich in het beroep beroepen op het feit dat hij blijkens het proces-verbaal van overbrenging en ophouding is overgebracht en opgehouden op grond van artikel 50 Vw 2000 op grond van de onjuiste feitelijke grondslag dat hij niet rechtmatig in Nederland zou verblijven.

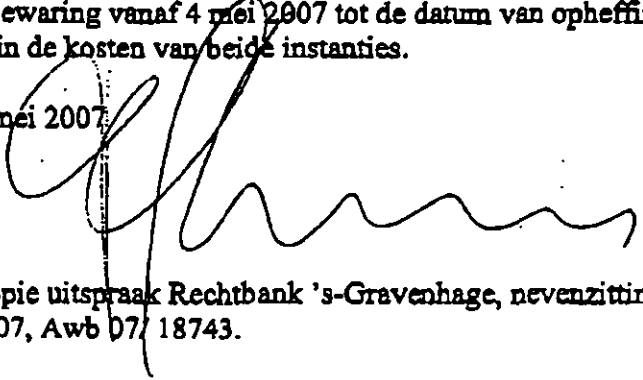
Zoals uit de hierboven onder 'inleidende en feiten' vermelde processen-verbaal en hun inhoud blijkt, zijn de verschillende processen-verbaal onderling en innerlijk tegenstrijdig. Dat heeft ook de rechtbank waargenomen. Naar aanleiding van die waarneming heeft de rechtbank het proces-verbaal van overbrenging en ophouding terzijde gesteld. Het gaat echter niet aan in geval van strijdigheid van verschillende processen-verbaal het ene proces-verbaal terzijde te leggen en het andere zonder meer als juist aan te merken, zulks ten detrimente van de vreemdeling. Integendeel had de rechtbank moeten concluderen dat, nu er sprake is van onderling tegenstrijdige processen-verbaal die tot de maatregel van bewaring hebben geleid, deze maatregel niet is opgelegd overeenkomstig de regels van het recht (die immers geen onderling en innerlijk strijdige processen-verbaal toelaten) en derhalve op onrechtmatige wijze is opgelegd.

Conclusie

Op grond van al het voorgaande concludeert appellant dat het hoger beroep gegrond is, de bestreden uitspraak dient te worden vernietigd met gegrond verklaring van het beroep waarop de bestreden uitspraak was gegeven, onder opheffing van de litigieuze maatregel van bewaring en met toekenning van schadevergoeding aan appellant voor de ten onrechte ondergane bewaring vanaf 4 mei 2007 tot de datum van opheffing en met veroordeling van verweerder in de kosten van beide instanties.

Zwolle, 29 mei 2007

F.H. Koers

Bijlage: Kopie uitspraak Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, d.d. 23 mei 2007, Awb 07/18743.